

οί ὅποιοι τὸν / ἐποκόψασιν μὲ τὰ ἄνωθεν πρεσταμένα / καὶ μὲ μερι / καὶ μεροκά-
/ ματα / ρεάλια σαράντα ὀκτὼν ἡγου 48/. "Ὅθεν ὁ ἄνωθεν ἀφέντης Γιουστινιάνος
ἔδωκεν τῆς ἄνωθεν ἀρχόντισσας καὶ τοῦ ἄρ / χουν της ρεάλια εἴκοσι τέσσεραν
ἡγουν 24/ καὶ πουλεῖ τοῦ τὸν ἄνωθεν ἐμισὸν νερό / μύλον μὲ ὅλα τὰ ἄνωθεν γεγραμ-
μένα καὶ κάνου τὸν παρόντα ταιργιασμὸν ἡ / γου νὰ εἶναι κρατημένα τὰ αὐτὰ ἄνω-
θεν μέρην ἡγου ἀφέντης Χουρσάκης καὶ τὸ ἄ / νωθεν ἀντρώνο ὅτιν νὰ ξοδιάζουσιν
ἀνάμεσόν τοσ νὰ κτίσουσιν καὶ νὰ τελει / ώσουσιν τὸν ἄνωθεν νερόμυλον πᾶσα εἰς
τὰ μισὰν τοσ σὲ ὅ,τι εἶναι τῆς χρείας καὶ / τελειώνοντάς τονε καὶ μπαίνοντας εἰς
τὸ ἀλεύριν σὲ ὅ,τιν ἤθενλε ξαπεστεῖλει ἀφέν / της ὁ Θεὸς νὰ μπαίνει δικαίωμα τοῦ
μύλου ἡγου τὰ ἀξάγια νὰ τὰ μοιράζου μαζί εἰς / τὴν μέσην ὁ ἄνωθεν ἀφέντης Χρου-
σάκης καὶ κυρία Μαρουδιά νὰ παίρνη πᾶσα εἰς / τοσ τὰ ἐμισὰ καὶ νὰ βάζου καὶ τὰ
δύο μέρην μὲ τὴν γνώμην τοσ μυλωνὰ μέσαν ὡσὰν / νοικοκυροὶ ὁποῦ γροικοῦνται
καὶ τὰ δύο μέρην καὶ ἔτσι νὰ γροικᾶται καὶ νὰ εἶναι πάντα / ὁ ἐμισὸς μύλος τοῦ ἄνω-
θεν ἀφέντην Χουρσάκην ἀγορά του καὶ νὰ πηγαίνει παῖδογων / παιδιῶν τοσ. "Ὅθεν
εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας πουλησίας καὶ ταιριασμοῦ βάζουν καὶ ἄλλη / λογία τῆς
ἀφεντίας ρεάλια εἴκοσιν πέντε ἡτοιν 25/ ὁ ἀνηλογήσας νὰ τὰ ζημιοῦται / ὁ ὅποιος
νερόμυλος εἶναι χειμωνικὸς καὶ καλοκαιρινὸς ἐπὶ ἀξιοπίστων καὶ / παρακαλετῶν
μαρτύρων ἀπογράφοντας καὶ οἱ μερίδες εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — ἐγὼ Γιάκουμος Μπαρότζης σιτέργω ὁμάδι μὲ τὴ σ / υβία μου —

/ — Χρουσῆς Σουμμαρίπας μάρτυρας τ'ἄνωθε — —

/ — Τζουάνες Γιράρδης μάρτυρας εἰς τ'ἄνωθεν —

/ — Μιχάλης παρακαλετὸς μάρτυρας ὡς ἄνωθε —

/ — Φραντζίνκος Τεν[[ζ]]τὲς μάρτυρας

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

351

Διαθήκη

φ. 195^Γ

/ Ἐβγαλμένη

Φ 200

/ [+ Εἰς δόξαν] τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου 15/
εἰς τὸ Μπούργον τῆς Να / [ξίας] εἰς τὸ σπίτιν τῆς κερά Σοφίας θυγάτηρ ποτὲ
Μανώλη Χαρβαλιᾶ ἔδω παρὼν ἡ / [Μα]ρία ἡ θυγάτηρ τοῦ Φλώριου τῆς Φιλίππας
καὶ ποτὲ Καλῆς τοῦ Βασίλη τοῦ Δοντᾶ ἡ / ὁποία Μαρία ἤρθεν ἀπὸ τὴν Μπάρον
ἀρρωστημένη καὶ φοβιζαμένη τὴν ἀωρία τοῦ / πικροτάτου θανάτου μὴν τὴν κατα-

λαβὴν ἀφνίδια καὶ μείνη ἀδιόρθωτην ἐπρος / κάλεσεν ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτά-
ρον ἵνα τῆς ποιήσω τὴν παροῦσαν τῆς διαθή / κην καὶ μείνουν τὰ πράγματα
ὅπου ἔχειν ἀπὸ τῆς μάνας τῆς διορθωμένα καὶ ἀσκαντάλιστον / ἡ ὁποία ἔχειν ἡλι-
α καὶ χρόνους ὡς λέγειν ἕως δεκαφτὰ ἢ δεκοχτὼν χρόνους καθεζομένη / μὲ ὕλαν
τῆς τὰ σέστα ἔχοντας σῶον τὸ νοῦ, ἀκεραία τῇ γλῶττα, καθαρὰ τὰς ἀκοὰς καὶ /
ἑτέρας τῆς αἰσθήσεις καὶ ἐν μπρώτοις ἀφήνει πᾶσιν τοῖς ἐν Χριστιανοῖς τὴν ἐν
κυρίου ἀγάπη / καὶ τετελειωμένη συνχώρεσιν, ἔπειτα ζητεῖν καὶ αὐτὴν τὰ ὅμοια
παρ' αὐτῶν. Εἶτα λέγειν / πὼς ἂν τῆς τύχην θάνατος νὰ τὴν ἐνταφιάσουσιν εἰς τὴν
Μπαναγία ἐκεῖ ποῦναι ἡ μάνα / τῆς θαμένη καὶ ἀφήνει εἰς τὸν αὐτὸν ναὸν τὸ ἔμισόν
ἀμπέλι τῆς Φασολοῦς τὸ σύνμπλιο τοῦ / Στέφανου τοῦ Ποθητοῦ διὰ τὴν ψυχὴν τῆς
αὐτηνῆς καὶ τῆς μάνας τῆς διὰ νὰ ἔχουν τὸ μνημόσυρόν / τος παντοτινὸ καὶ τὸ ἄλλο
ἔμισόν τὸ ἀφήνει τοῦ κυροῦ τῆς τοῦ Φλώριου διὰ πολλὰς χάρες καὶ κα / λωσύνες
ὅπου τοῦ γνωρίζειν καὶ ὅπου τὴν ἐνέθρεψεν ὀρφανὴ περὸν νὰ τρώγην ἢ λαλάν τῆς
τὸ / γεροντομοίριν τῆς ὡς ποτὲ ζεῖν καὶ ἀποθανώντας τῆς νὰ εἶναι ἐλεύτερον καὶ
τῇ Παναγίας ἡ / πάρτην καὶ τοῦ κυροῦ τῆς. Ἀκόμη ἀφήνει στήν ἴδια Παναγία
τοῦ Ξερόκηπου τὸ πρᾶμα / περὸν νὰ τὸ τρώγην ἢ λαλάν τῆς καὶ ὁ [[κύρης]] παπ-
ποῦς τῆς / ἡγου ὁ πα / ππούς τῆς / ὡς τὴν ζωὴν τος καὶ μετὰ τὸν θάνατόν τος νὰ
εἶναι / καὶ αὐτὸν ὅλο τῆς Παναγίας διὰ σωτηρία τῆς ψυχῆς τῆς. Ἀκόμη ἀφήνει
τῆς θείας τῆς τῆς Λελοῦς / τοῦ Βασίλη τοῦ Δοντᾶ τὰ χωράφια τοῦ Ξιβουνίου ποῦ
ἔχουσιν μαζὶν ἡ πάρτη τῆς ἐδικὴν τῆς /. Ἀκόμη ἀφήνει τοῦ μπάρμπα τῆς τοῦ
Γεώργην τῆς Τρύπες τὰ χωράφια ὅλη τὴν μπάρτην τῆς / ἐδικά του. Ἀκόμη ἀφήνει
τοῦ μπάρμπα τῆς τοῦ Γιάννη στὸ Μαρμαροκοπγὸ τὴν μπάρτην / τῆς τὰ χωράφια
ποῦ ἔχουσιν μαζὶν. Ἀκόμη ἀφήνει τοῦ μπάρμπα τῆς τοῦ παπᾶ Μανώλη τὰ χωράφι / α
τοῦ Λαούδη ἡ πάρτη τῆς ἐδικά του διὰ νᾶχη τὴν ἔγνοια νὰ τὴ μνημονεύην. Ἀκόμη
τοῦ παπᾶ Μι / χάλη τοῦ Παξιμαδᾶ τοῦ ἀφήνει τὸ πρεγάρδι ποῦ ἔχειν στὸ Δρίτην
διὰ νὰ τὴν μνημονεύην αὐτὴν / καὶ τὴ μάναν τῆς. Ἀκόμη ἀφήνει τοῦ ἀδελφοῦν τῆς
τοῦ Ἰακώβου ἂν ἴσως καὶ ἔρθην διατὶ λείπειν τὸ κο / μμάτι τὴν μπάρτην τῆς τὸ
χωράφιν ὅπου ἔχειν στῶν Κλειδῶν εἰ δὲ καὶ δὲν ἔρθειν νὰ τῷχη ὁ κύρης τῆς νὰ / τὸ
κουμαντάρην καὶ νὰ τὸ ἐξουσιάζη. Ἀκόμη ἀφήνει τῆς μητριᾶς τῆς τῆς Παρασκευῆς
τὸ κομμά / τιν τὸ περιγάρδι πῶχειν μὲ τὸν Φαφλαοῦ διὰ νὰ τὴν μαντινιέρην ζων-
τανὴν καὶ ἀποθα / μένην. Ἀκόμη τὸ ἀμπέλι τοῦ τοῦ Μαχαιρᾶ τὸ ἀφήνει τοῦ κυροῦν
τῆς ὅλη τὴν μπάρτην τῆς. Ἀκόμη τὸ / σπίτιν τῆς μὲ μιὰ κασέλα καὶ μὲ ὅ,τι μασα-
ρία ἔχειν καὶ μὲ ροῦχαν τῆς ὅλα τὰ ἀφήνει τοῦ κυ / ροῦν τῆς σὰν καλὰ τοῦ ἀφήνει
νὰ ἔχην τὴν ἔγνοια τῆς ψυχῆς τῆς καὶ ἔτζι ὅλα τὰ ἄνωθεν ὅπου ἀφή / νει καὶ ὅπου
παρὰγγεῖλει θέλει νὰ εἶναι στερεὰ βέβαια καὶ ἀχάλαστα καὶ ὅποιος ἤθελε εὐρεθῇν /
νὰ σκανταλίσην νὰ πληρώνη κοντάνα τῆς ἀφεντίας ρεάλια 50/ καὶ πάλι ἡ παροῦσαν

της / διαθήκην νὰ εἶναι στερεὰ βεβαία καὶ ἀχάλαστην βάνοντας καὶ ἀξιόπιστους μαρτύρου εἰς ἀσφάλεια: —

/ — Τζωρτζέττος Κοντοπίδης μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε —

/ — Φρατζῆκος Κούμουλος μαρτυρῶ τ᾽άνωθεν

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

352

Ἀνταλλαγή

φ. 195^v

/ Φ 200

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου 15/ τὴν σήμε[ρον] / τὴν μπαροῦσαν καταλλαγὴν καὶ εἰς ὄνομα ἀλλαξίας ἡ κερά Φιλίππα Κοκαλο[πούλα] / ἀδελφὴν τῆς τὴν κερά Μαρία ἡγου οἱ αὐτὲς δύο ἀδελφές ἔχουσιν ἓνα πρεβό[λι δεν] / τρολογημένον μὲ ἐλιές καὶ μὲ ἄλλαν δέντρα εἰς τὴν τοποθεσία τῷ Μελάνω τὸ σύνμπλ[ιο] / τοῦ σινιὸρ Φραντζεσκάκη Μπαρόντζη καὶ τῆς Ἀντρουλίδαινας τὸ ὁποῖο περιβόλι τὴν / μπάρτη τζην ἡ κερά Μαρία τῇ δίνει καὶ παραδίνει τὴν τῆς ἀδελφῆς τῆς τῆς κερά Φι / λίππας νὰ τῷχην καὶ νὰ τὸ κουνμαντάρην καὶ νὰ τὸ ἐξουσιάζην νὰ τὸ κάμη ὡς θέλει καὶ βού / λεται ἔτζι πάλι καὶ ἡ κερά Φιλίππα ἔχειν μιὰ καυκάρα εἰς τὸ μέρος τοῦ Ἀγερσανίου / στὸ Στρουμπούλα σύνμπλια τοῦ Μάρκου Καλογεῖτονα καὶ παπαδιᾶς τοῦ ποτὲ Πανιόλου / τὴν ὁποία καυκάρα καθὼς εὐρίσκεται μὲ πᾶσαν τῆς ποσσέσαν ἀπὸ τὴν σήμερον / τὴν ἐδίνει καὶ παραδίνει τὴν τῆς ἄνωθεν ἀδελφῆς τῆς τῆς κερά Μαρίας νὰ τὴν κά / μη ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς πρᾶμα δικόν τῆς καὶ καταλλαγὴν τῆς ἀπομείνοντας καὶ οἱ δύο / ἀδελφές κοντέντες καὶ ἀνεπαμένες εἰς τὴν αὐτὴν ἀλλαξία ντεφεντέροντας / μία τῆς ἄλλης εἰς κάθεν ἐνάντιο τῶν αὐτῶν πραμάτων καὶ τὰ ἐξῆς τὴν ὁποία καταλ / λαγὴν τὴν ἕκαμα ἴσια πρὸς ἴσια μὴ ἔχοντας εἰς κανέναν καιρὸν νὰ γυρέψην / εἰς περ τὴν ἄλλη ἄλλον κανέναν δικαίωμα. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας κα / ταλ / λαγῆς βάζουν καὶ ἀξιόπιστους μαρτύρους οἱ ὁποῖοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τος ἐδῶ / παρὼν καὶ ὁ συνβίος τῆς ἄνωθεν κερά Μαρίας ὁ καλόγερος διὰ τὸ παρὸν ὁ Ζευ / γά / κης καὶ στέργειν καὶ αὐτὸς καὶ βεβαιώνει τὴν μπαροῦσαν καταλλαγὴν καὶ ἐγίνη μὲ τὸ θέλη / μάν του καὶ τὰ ἐξῆς. Ἡ ὁποία ἄνωθεν κερά Μαρία / μὴ εἶναι εἰς / τὸ παρὸν / ἔστειλε τὸν ἄνωθεν πρῶην / συνβίον τῆς τὸν καλόγερον διὰ τὸ παρὸν καὶ ἔκαμε τὴν μπαροῦσαν γραφὴ μὲ τὸ / θέλημάν τῆς καθὼς ἔδωσεν τὸν θέλημάν τῆς

